

Lấy độc trị độc

Truyện phóng tác - Phong Nhĩ Dị Nhân

Dựa theo : An Eye For An Eye

Của Jeffrey Archer

Luật sư Nguyễn Thành Công đóng tập hồ sơ, ngả người trên chiếc ghế da, mắt nhìn lên trần nhà đầu óc chìm trong những suy nghĩ, tính toán. Là một luật-sư hình sự nổi tiếng ông đã từng đứng ra biện hộ cho không biết bao nhiêu vụ hình khó khăn, nhưng có lẽ đây là lần đầu tiên ông gặp một vụ án mạng rùng rợn, đầy gút mắc và được dư luận báo chí cả nước chú ý. Trên bề mặt thì vụ án chẳng có gì phức tạp. Bà Lãnh giết chồng, kết quả của bao nhiêu năm phải chung sống, chịu đựng với một người đàn ông vũ-phu, tàn bạo. Nếu căn cứ vào những tang chứng cảnh-sát ghi nhận trong biên bản thì cái hy vọng cãi cho bà Lãnh trắng án coi như con số không. Nhưng là một luật-sư cứng đầu đời nào ông chịu thua một cách dễ dàng như vậy, ít nhất thì cũng phải tìm cách giảm án cho bị can, đó là nghề của luật-sư và Luật sư Công tin mình có thể làm được. Riêng trong vụ này, muốn đạt được kết quả ông biết là sẽ phải dựa rất nhiều vào những yếu tố xã hội cũng như nhờ vào áp lực của đoàn thể bên ngoài. Chẳng hạn phong trào giải phóng phụ nữ, hội phụ nữ nhân quyền vv... Một điều rất nực cười là cái khó khăn đầu tiên của Luật sư Công là làm sao thuyết phục được bà Lãnh. . . nhận tội. Cho đến giờ bà ta vẫn khăng khăng : Một người đàn bà mù-lòa như bà thì không thể đủ khả năng giết người, băm xác và chôn dưới gốc cây một cách dã man như vậy. Thêm nữa là vụ án mạng xảy ra trong lúc bà ta đang nằm liệt giường ở một bệnh viện cách nơi án mạng cả 5 cây số.

Có tiếng gõ cửa, bước vào là luật sư Tín, một trong những luật-sư tinh anh có tiếng trong tỉnh, người đã từng làm việc với luật sư Công bao năm nay. Đằng sau là một người đàn ông trẻ, Long, luật sư tập sự được ông Công nhận làm phụ tá trong vụ án gay go này. Khi nghe tin Long được tham dự vào vụ bà Lãnh, trong văn phòng ai cũng lắc đầu. Y vừa thiếu kinh nghiệm, vừa xấu xí, vừa không có cái nhanh nhẹn, ứng biến của một người trong ngành luật.

Luật sư Công dập tắt điều thuốc lá, đứng dậy mời hai người ngồi vào hai ghế trống trước mặt.

"Chào anh Tín, à xin giới thiệu anh đây là luật sư Long, mới tốt nghiệp, vào làm việc trong văn phòng chúng tôi được vài tháng nay. Tôi nhờ anh Long đóng vai trò phụ tá trong vụ này".

Quay lại phía Long, ông Tín gật đầu lịch sự.

"Hân hạnh được biết anh" Long có vẻ bẽn lẽn, tay vo vo cái khăn cài trên túi áo vét.

Chờ qua nghi thức giới thiệu ông Tín mở tập hồ sơ rồi vào đề ngay.

"Anh Công à, tôi đã gặp bà Lãnh ngày hôm qua và cũng đã đưa ra đề nghị của anh là nên nhận tội để phân bào chữa cho luật sư thì dễ hơn, nhưng bà ta nhất định không đồng ý".

Đợi ông Tín dứt câu Luật sư Công lên tiếng :

"Tôi hiểu, nhưng xin nhắc anh là có nhiều chi tiết mình phải để ý. Biên bản của bác sĩ khảo nghiệm rất mù mờ về vấn đề thời gian, vụ án xảy ra lúc nào chưa ai rõ. Cả mấy tuần sau họ mới tìm được xác chết và theo cảnh sát thì rất có thể án mạng xảy ra 24 tiếng hay 48 tiếng

trước khi bà Lành nhập viện".

Luật sư Tín tiếp tục :

"Vâng, tôi đã đưa cho bà Lành xem biên bản cảnh sát nhưng bà ta vẫn nói là mình vô tội. Bà còn bảo : Luật sư Công sẽ cho mọi người thấy tôi mới là nạn nhân". Vừa nói xong câu ông Tín nở một nụ cười thách đố, tinh quái.

Lờ câu nói của bạn, ông Công dập tắt điếu thuốc, miệng mỉm cười.

"Này đừng dùng lời người khác mà nói kháy anh em nghe chưa. Anh Tín, vết máu trên cổ áo nạn nhân, sợi tóc của bà Lành trên cán rìu, dấu tay trên cán cuốc, cả chục bao thuốc chuột trong nhà. . . Bao nhiêu là bằng chứng, chỉ có điên mới tin là bà này oan".

"Bà Lành có thể giải thích tất cả những nghi ngờ đó, điều rõ ràng nhất là bà ta bị chồng đánh mù mắt, ai cũng thấy dấu thẹo bên thái dương và ngay cả bác sĩ cũng chứng nhận là bà ta không thấy đường,. . . như vậy thì làm sao.. ."

Không để ông Tín hết câu luật sư Công nói ngay.

"Để tôi nói cho anh nghe; bà Lành đã phải sống bao nhiêu năm với người chồng vũ-phu, đánh vợ như kẻ thù, ai cũng biết điều đó. Nào, nếu bà ta cứ nhận tội với lý do là bị áp bức, không chịu nổi nỗi đối xử dã man của ông chồng thì mình thiếu gì cánh xoay xở. Tôi chỉ cần vận động sự ủng hộ của hội phụ nữ đòi quyền sống, kích động họ biểu tình trước tòa án, mượn thêm ngòi bút của một vài nhà báo bên vực thì không có tên quan tòa nào dám nặng tay. Phong trào nhân quyền cho phụ nữ bây giờ đang lên cao, thời buổi này từ bên hành pháp đến lập pháp đưa nào cũng sợ mang tiếng chậm tiến, thiếu văn minh, đeo mãi truyền thống cổ hủ trọng nam khinh nữ. Đó là chưa kể còn bao nhiêu đứa làm chính trị đang muốn kiếm phiếu của phụ nữ. Với tất cả những yếu tố thuận lợi đó, bảo đảm với anh là nếu mình không cãi được trắng án thì cũng chỉ vài tháng là bà ta ra khỏi tù."

Mời thêm một điếu thuốc luật-sư Công tiếp.

"Nhất định mình phải thuyết phục bà Lành nhận tội. Mà tôi muốn nói trắng với anh là tôi không tin bà này chút nào. Bà ấy lừa ai thì lừa chứ chớ lừa tôi".

Luật sư Tín ngồi im như bức tượng, sau tiếng thở dài ông lên tiếng.

"Tôi hiểu ý anh nhưng chưa tìm ra được giải pháp nào. Anh có cách nào không?" Vừa cười mỉm vừa nhìn về phía luật sư tập sự của mình, ông Công đề nghị :

"Cứ để đấy cho chúng tôi, mình có kế hoạch rồi phải không anh Long?"

Không ngờ được nhắc đến tên, Long giật mình lúng búng : "Thưa vâng".

"Anh Tín, chừng nào mình có thể gặp được bà Lành?"

"Sớm nhất là Thứ Hai tuần tới".

"Bà ta bây giờ ở đâu?"

"Chỗ tạm giam cho người phạm tội cố sát". Vừa nói Luật sư Tín vừa đứng lên bắt tay giã từ. Đưa bạn ra cửa

Luật sư Công còn vói theo :

"Phải thú thực với anh theo tôi thì bà Lành không lành chút nào đâu và chắc chắn vụ này sẽ là một thử thách gay go cho mình đây".

Ông Tín không nói nhưng có vẻ đồng ý với những nhận xét của Luật sư Công. Dầu sao ông Công cũng là luật-sư đàn anh và đã từng đứng ra cãi những vụ án hình sự mà không luật sư nào dám nhận. Hai người bắt tay và hẹn Thứ Hai sẽ gặp lại.

oOo

Khi bước vào phòng thẩm vấn khu tạm giam và giáp mặt với bà Lành, Luật sư Công hơi sửng sốt. Trong hồ sơ cho biết đây là người đàn bà 37 tuổi nhưng nhìn người phụ nữ gầy ốm, mái tóc điểm vài sợi bạc, tay để trên đùi vẻ bất ổn, Luật sư Công cứ ngỡ bà Lành phải gần 50. Chỉ có gò má đều đặn và vóc dáng thanh tao của bà Lành tiết lộ cái vẻ đẹp ngày xưa, khi bà còn ở tuổi xuân thì.

Căn phòng gạch khá rộng, chỉ có một cái bàn formica chính giữa. Luật sư Công để Luật sư Tín ngồi trước mặt bị can còn ông ta và Long ngồi hai bên. Ông Tín rót cho mình một ly cà- phê trước khi vào đề.

"Chào bà Lành".

Người đàn bà hướng về phía tiếng nói trả lời.

"Chào Luật sư Tín, có người khác cùng đi với ông thì phải?"

"Vâng, đi với tôi là Luật sư Công, ông sẽ là người lo vụ của bà".

Bà Lành hơi cúi đầu chào, trong khi đó Luật sư Công đứng dậy nghiêng mình về phía trước.

"Chào bà". Bất chợt ông Công đưa tay như muốn bắt tay bà Lành.

"Chào luật-sư" Miệng nói nhưng bà Lành mặt vẫn hướng về phía Luật sư Tín như không hề biết ông Công định đưa tay ra bắt. Luật sư Tín mở lời :

"Bà Lành, hôm nay Luật sư Công sẽ đóng vai công tố viện để hỏi bà, đây là để cho bà quen với những câu hỏi và biết cách trả lời trong phiên tòa".

"Vâng tôi hiểu và sẽ xin cố gắng trả lời tất cả những câu hỏi". Ngừng một lúc như cố gộp nhặt ý nghĩ, bà Lành tiếp : "Chắc chắn không khó chứng minh là một người đàn bà gầy ốm, mù lòa như tôi lại có thể giết và bầm xát một người đàn ông to lớn gần gấp đôi mình".

Không bỏ lỡ cơ hội Luật sư Công lên tiếng thử thách ngay. "Có thể lắm chứ, nếu nạn nhân bị đầu độc chết trước khi bị bầm xát..."

"Thưa ông, không biết một người nằm liệt giường ở một nhà thương cách chỗ án mạng cả 5 cây số có thể làm được chuyện đó hay không?" Bà Lành cũng chẳng vừa.

" Bà có nói là bị mù vì bị chồng đánh vào mắt?"

" Đúng như vậy, ông ấy nắm lấy cái chảo trên bếp phang vào mặt tôi, tôi cố tránh nhưng không kịp" vừa nói bà Lành vừa đưa tay sờ vào vết thẹo bên mắt trái.

"Và sau đó thì chuyện gì xảy ra?"

"Tôi ngã bất tỉnh trên sàn bếp. Khi tỉnh dậy thì nghe hình như có người trong nhà, một lúc sau mới nhận ra là tiếng người phát thư. Ông ta lập tức chở tôi vào nhà thương"

"Và trong khi bà ở nhà thương thì người ta tìm ra xác của ông chồng bà?"

"Thưa Luật sư đúng như vậy"

"Khi bà nằm ở nhà thương mà không thấy chồng tới thăm bà không thắc mắc à?" Trong khi nói Luật sư Công như vô tình đẩy tách cà- phê gần về phía cạnh bàn.

"Đã bao nhiêu lần ông ta dọa là sẽ bỏ tôi nên chuyện ông ta không tới thăm đối với tôi chẳng có gì là ngạc nhiên".

Vừa lúc đó thì tách cà- phê rơi xuống bàn, bể nát. Bà Lành hơi cuống quýt nhưng không hề quay mặt về hướng ly cà- phê.

"Xin lỗi, tôi vụng quá" vừa nhặt mảnh ly bể, Luật sư Công vừa lên tiếng xin lỗi, trong khi Luật sư Tín cố nhin cười còn Long thì ngồi im như tượng gỗ.

"Nào bây giờ bà phải giải thích cho tôi nghe tại sao lại có tóc của bà trên cái cán rìu mà cánh sát bảo là vật dùng để bầm thây nạn nhân?"

"Thưa ông sáng đó tôi dùng cái rìu để bửa củi, nấu đồ ăn sáng cho chồng tôi" "Nếu bà dùng rìu thì tại sao lại không có một dấu tay nào ở cán vậy?"

"Tôi mang găng. Nếu ông đã từng ở nhà quê thì chắc biết là găng về đông sáng sớm lạnh đến cỡ nào".

"Còn vết máu của bà trên cổ áo nạn nhân?"

"Nhìn kỹ trong nhà tôi thì ông sẽ thấy rất nhiều đồ vật có vết máu của tôi". Nói đến đây bà Lành thở dài "Chồng tôi là quân vũ phu, ai cũng biết điều đó".

"Cái xẻng thì đây dấu tay của bà, sáng đó bà có đào xới gì trước khi nấu ăn sáng chẳng?"

"Không nhưng tuần trước đó ngày nào tôi cũng dùng nó"

"Thôi bây giờ để tôi hỏi về những đồ vật mà bà không dùng hàng ngày. Có thật là bà cần một số lượng thuốc chuột lớn đến thế không?"

Luật sư Công đứng dậy và bắt đầu bước chậm chạp vòng ra phía sau lưng bà Lành, trong khi Luật sư Tín không ngừng theo dõi đôi mắt của bà ta, đôi mắt lạnh dãi, không hề di chuyển. Đã hơn 20 phút mà chưa đi đến đâu. Luật sư Công bắt đầu thấy sốt ruột và biết là mình đang đương đầu với một người đàn bà khôn ngoan hơn ông nghĩ. Sống bao nhiêu năm với người chồng ác độc, tàn bạo thì chắc chắn người đàn bà dù có kém, chậm để đâu cũng phải trở thành khôn lanh để tồn tại.

"Gần đây nhà tôi bị chuột hoành hành, bao nhiêu gà bị chúng thanh toán ráo. Chỉ có cách đánh thuốc độc mới diệt hết. Mà muốn mua thuốc chuột thì lại phải lên tỉnh lớn chứ ở gần đây chẳng có ai bán. Đã đi xa thì ai cũng muốn mua nhiều cho đỡ công. Chúng tôi cũng rất lo cho sức khỏe của thằng Tý, cháu bé trong nhà".

"Nhưng cháu Tý ở nội trú mà"

" Vâng, lúc đó nó sắp về nhà chơi vài ngày".

Luật sư Công đã đi hết một vòng, ông đứng ngay trước mặt bà Lành, im lặng như đợi một biến cố gì quan trọng. Cánh cửa thông với phòng bên cạnh chợt mở rộng, một cậu bé khoảng 6 tuổi rón rén bước vào, tiến đến và đứng ngay trước mặt bà Lành, im lặng vài giây thằng Tý nhìn rồi nhoẻn miệng cười với mẹ mình. Bà Lành vẫn im lặng, không đi chuyển, đôi mắt lạnh như đang nhìn vào một khoảng cách xa xăm. Đợi thêm vài giây nữa Tý nhẹ nhàng quay bước ra khỏi căn phòng, đúng như những điều nó đã được dặn.

Luật sư Tín nhìn bạn như thầm nói "Anh thấy chưa? tôi đã nói..."

Bà Lành cất tiếng hỏi.

" Tôi nghe thấy tiếng cửa mở, hình như có người bước vào trong phòng?"

" Không, chỉ có Luật sư Tín và tôi", Luật sư Công vừa nói vừa đứng dậy đi quanh bà Lành một lần nữa. Ông ta bắt đầu có cảm nghĩ là mình đã đánh giá lầm sự thông minh, tinh tế của bà Lành. Như vậy là chỉ còn lá bài cuối để quyết định trận đấu trí hôm nay. Vừa bước tới sau lưng bà Lành ông gật đầu ra hiệu cho Long. Người luật sư tập sự từ nãy đến giờ ngồi yên như bóng ma không nói một lời, đưa tay lên rút cái khăn cài trên túi áo vét, trải thẳng thăn trên bàn ngay trước mặt bà Lành. Bất thành linh Long đưa bàn tay phải lên mắt trái móc con ngươi khỏi hộc mắt đặt xuống cái khăn giữa bàn. Đợi đúng 30 giây, Long bắt đầu lấy tay từ từ lau chùi con mắt giả của mình. Luật sư Công vừa xong một vòng quanh căn phòng, trước khi ngồi xuống ghế ông để ý thấy có chút mồ hôi rịn trên trán bà Lành. Sau khi lau bóng con mắt giả, Long hơi ngẩng đầu, nhìn thẳng vào mặt bà Lành rồi ấn con mắt vào vị trí cũ. Bà Lành hơi quay mặt tránh, rồi lập tức sửa lại thế ngồi. . . nhưng đã trễ.

Luật sư Công đứng dậy nhìn bà Lành mỉm cười và bà ta đáp lại bằng một nụ cười của kẻ thua trận.

" Tốt hết là bà nên nhận tội cố sát, để việc biện hộ cho chúng tôi lo".

Phong Nhĩ Dị Nhân
Thu 2001